

*
Megjelen esütőrtökön

Előfizetési ár:

Egész évre 9 kor — fill.
Fél évre 4 kor 60 fill.
Negyed évre 2 kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

*

HONTI LAPOK

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
Ipolyságon.

Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

*

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

Ipolyság, 1901. március 28.

Gazda-szövetkezés.

A társulás, a szövetkezés eszméjét mindenütt megvalósulva látjuk már kerek e nagy világon.

Társulatba áll a kisiparos, társulnak a gyárak, társul a különböző állású, rendű és rangú tisztviselő, társul az egyház, társul a világi egyén, mert egy egyed, egy szabad honpolgár magába nem tud, nem képes a legjobb akarat, igyekezet mellett sem elérni oly eredményeket, kivívni oly hasznos társadalmi, közgazdasági eszméket, mint többen.

Valjon miért e nagy társulás, e nagy szövetkezés?

Mi tulajdonképpen a szövetkezés, társulás célja? Mi a szövetkezés, vagy szövetkezet?

A szövetkezet alatt azok a meg nem határozott számú tagokból álló társaságok értendők, amelyek tagjaik hitelének, keresetének, vagy gazdálkodásának közös üzlet kezelés mellett, illetőleg kölcsönösség alapján leendő előmozdítására alakulnak.

A szövetkezetek által anyagi érdekeket közvetlenül iparkodunk előmozdítani. Szövetkezés által előmozdítjuk a munkások, a kisbirtokosok és kis iparos osztály jólétét.

A társulás, szövetkezés által te-

hát nem nagy hasznot, hanem azt óhajtjuk elérni, hogy az elszigetelten előmüködő kisgazdasági vállalatok külön vált állásukban érvényesülhessenek. A társulás csak eszköz arra nézve, hogy magán vállalati gazdálkodások érvényesülhessenek.

Most már akár szövetkezet, akár társulatnak nevezzük, egy keresleti irányban működők társulását, az teljesen mindegy.

Nevezzük tehát társulatnak. Céломul csakis azt tüstem ki, hogy annak az elveknek érdekében, melyeknek magam is híve vagyok, szómat felemelve, egy hasznos és munkás társadalmat megalkossunk.

Céломul tüstem ki nem egyes egyének érdekeinek előmozdítását, előbbre vitelét, de általános közgazdasági, minden önzéstől távol, minden politikai elv és iránytól menten, — tisztán s egyedül közhasznú eszmék keresztül vitelét. Gazdasági dolgok által a társadalom egy osztályának működése és a komoly hasznos munka terére való irányítása.

Keresni utat, módot, alkalmat és eszközöket arra nézve, hogy egy hasznos és munkás gazda társadalmat alkossunk nem újból, mert az már meg van, csak is az újabb kor kívánal-

mainak megfelelőleg szervezni és összehozni.

Nem-e a mezőgazda az, kinek hivatása, célja, kötelessége a megélhetéshez szükségeseket az emberiségnek megszerezni, hogy bármily rangu, rendű, állásu egyéneknek a létfontartáshoz szükséges eszköze meglegyen. S mi volt a magyar gazda csak rövid pár évtizeddel ezelőtt is a társadalomban? Nem volt sem kitüntetett, nem volt előnyökben részesülő, de egy szükséges és igen hasznos tényező a létfontartáshoz. S mi volt ezért jutalma, elismerése a társadalom részéről?

Volt-e egyenjogúsága, volt-e tisztelete, volt-e közbecsülése, volt-e tekintélye?

Ha igazságosak akarunk lenni, sajnos biz, de való, nem volt a magyar gazda sem az, aminek lennie kellett volna. S miért? Mert nem tudta magát nagyon sokáig oda felküzdeni, a hol más állású, más rendű társadalmi egyének a korrali lépéstartás, haladás és művelődés által eljutottak.

Pedig ha szigorú elbírálás alá vesszük, a gazda társadalomnak nagy és fontos életcélja és hivatása van. Vegyük tehát kikkől át a gazda-társadalom: nagy-, közép- és kisbirtokos, nagy-, közép- és kis bérlők, szakképzett és gyakorlati gazdatisztekéből.

Lázban.

Csókra, új csókot
Perzsel a láng
Forrón csókolni
Éget a vágy.
Ölelj át kéjjel,
Hosszu az éjjel

Ölelj, vagy öli meg
Égess, égetlek
Minden csókoló tűz
Oh! hogy szeretlek.
Csókolj meg hévvel,
Hosszu az éjjel

Távol a hajnal,
Feledve lessz majd
Öserő lassan
Vesztünkre veszt hajt.
Ölelj át kéjjel,
Hosszu az éjjel

Meghalok. Édes!
Tied az életem.
Boldogságot én
Ugysem reméltem.
Csókolj meg hévvel,
Hosszu az éjjel

Nem bánom sorsom,
Mert te okoztad!
A kin oly édes,
Mert te fokoztad!
Ölelj át hévvel,
Hosszu az éjjel

Erőm, mint gyengül
Lázban a vérem
Napsugárt, . . . reggelt,
Én ugy sem érem
Csókolj hát hévvel,
Hosszu az éjjel. —

Einczinger Ferenc.

Sebek.

Balázné a sürü indáktól benőtt tornáccon ült.
Szemeit végigfuttatta az öreg kurián.
Olyan volt itt minden, mint régen.

A ház előtt a kis kertecske, abban a fák most is úgy ölelkeznek és a kertecske alján futó kicsiny patak most is vigan csörgedezik.

Kint az utca porában gyerekek játszanak, köztük az ő kis Margitkája is. —

Gondtalan, üde kacagásuk behallatszik hozzá.

Majd a szomszédos házak sárgára meszelt falait nézi, — melyek egyszerűségükben olyan bizalmasan néznek egymásra.

Az ő házukkal szemben van a jegyzői lakás. Olyan félenken emelte tekintetét arra a komoly egyszerű épületre, melynek befásított kertjében annyi boldog órák élt át.

Szép ajka gyengéden mosolygott. . .

Hová gondolt? . . mit látott? . . Talán a jegyzőék udvarán virágaival biberlődő férfit, akinek látása felidézte lelkében a multat.

Pedig régen volt! . . Régen? . . Talán még nem is oly nagyon régen?

Várnai akkor még segédjegyző volt és ők szerették egymást.

Ó, még most is felmelegszik, ha visszagondol első szerelmére, életének egyetlen derűjére. Ugy érezte, hogy egy sugár a régi fényből még most is ott van bezárva szívében.

Szerették egymást két fiatal szív igaz érzelmével Szép álmokat szövögetve, tervezgették a jövőt, melenggették a csalóka ábrándképet.

Igaz, hogy társadalmi állásuknál fogva nem egyformák, nem egyenrangúak, amint hogy nem egyformák, nem egyenrangúak más társadalmi állásu egyének sem, de azért mégis összetartanak. Egyedül a gazda társadalomban nincs meg oly mérvű összetartás, együtt működés, hogy célt elérhessenek, mert magasztos és szép cél jutott ám osztályrészüln a magyar gazdáknak is, de ezt csak összetartás, kölcsönös eszme csere és hasznos működés által érhetjük el.

A felsorolt különféle rangú és rendű gazda társadalmi részvényesek, ha vesszük — ha nem is a szó szoros, — de tágabb értelmében — mindenesetre egymásra vannak utalva. Mert egyik a másik nélkül nem képezhet egy egységes egészet, nem képes közhasznú közgazdasági üdvös munkás eredményeket felmutatni egy magába, hanem csak a társulás, az érintkezés, az eszme csere, a szövetkezés, az egyesülés által.

Ha nagy Széchenyink mondását meg akarjuk valósítani, amint hogy kell is minden jó honpolgárnak arra törekedni, hogy „Magyarország nem volt, hanem lesz“, akkor hát mi is magyar gazdák — kik nagyon sokat köszönhetünk a legnagyobb magyarnak — írjuk zászlónkra, hogy ezentúl jobb, hasznosabb magyar gazdái leszünk honunknak. Tűzzük ki mi is célunkul ezt, s tegyünk egy szent fogadást, hogy munkálkodni fogunk a mi körünkbe, a mi megengedett eszközeinkkel, a mi eszünk, a mi jobbnakkal, hogy Magyarország legyen nagy, szép és virágzó minden téren, de leginkább legyen virágzó a mezőgazdaságunk, mert a föld Isten kalapja, s hazánk a bokréta rajta!

Járuljon tehát mindenki ezen bokréta kötéséhez, hozza el minden rangú és rendű kertész gazda virágait s adja oda ki-ki azt a legszebb, legritkább, legkitünőbb virágát, mely az ő kertjében nyitott és a legszebb virágot hozta az ő kertjében illetőleg az ő gazdasági hatáskörében.

Felkérem ezek után tehát Hontvármegye gazdatársadalmát, segítsen bennünket minden egyes tagja célunk keresztül vitelében.

Lépünk be a már létező „Hontvármegyei Gazdasági Egyesület“ tagjai sorába s válva munkálkodjunk családjaink, közösségünk, járásunk, vármegyénk felvirágoztatására s szép magyar hazánk dicsőségére mi is, kiknek a gondviselés oly szép, nemes és hasznos célt tűzött elénk, skiknek adott helyes böles vezetőket, hasznos eszközöket eszméink diadalra jutásához, legyen már egyszer testté az ige.

Találjuk fel a közügyekérti hasznos munkálkodásban és a nemes munkában a sziv nemességét.

Tartsuk szemünk előtt Sallustius ezen mondását:

Concordia parvae res crescunt,
Discordia maxime dilabuntur.

Dulánszky József.

A h é t r ő l.

Márciusi hó.

Szurdán hó esett.

*A napsugár már rügyet is fakasztott,
Bemutakozott a szép kikelet,
A hóvirág s az illatos ibolya
Elfelejtették velünk a telet.
Ekkor történt, hogy néhány szép nap után
Fordul az idő, — meg nem fogható! —
És a kis leányok nagy öröme
Leest a — „márciusi hó.“*

*A „márciusi hó“ varázserejű,
Szeplő, pattanás attól mind eltűn,
A „márciusi hó“ az, mitől szebb lesz
A rózsás arc, és fehérebb a kéz.
A szépség veszedelmes férfi-szűnek,
S a kis leányoknak azért olyan jó,
Hogy megegyen a legkülönb szépítő szer,
A csodatévő „márciusi hó.“*

*Hűdeg van, szél sít az utcán végig,
A szegény rossz ruhában didereg,
Arcán a tavasz hidegétől sajtot
Köny lószan, szegénylőseu leperog
Nagy gondja van, várkezezi új téltől...
— Mikor segít rajt' a Mindenható?
Oly szép, derűs, verőfényes napokra
Ujból lehall márciusban a hó!..*

*Gondtalan lánykák, vidám szép asszonyok
Csak nevetik a második telet,
Nem járhatnak új tavaszi kabátban,
Kárt a hideg nekik mást nem tehet.
És égbe száll hálával tett fohászuk:
— Áldassék neved, ó Mindenható,
A mért engedted, hogy leányjainak
Lehulljon a — „márciusi hó.“*

Krónikás

— **A főispán kérdés.** Horváth Béla vármegyénk szeretett és minden körben népszerű főispánjának esztergomi főispánná való áthelyeztetése immár bevégzett tény. Több mint ötévi sikeres főispáni működése után, mely alatt érezhető jótékonyágát korszakos alkotások is megörökítik és mely alatt a vármegye közönségének pártkülömbőség nélkül őszinte, erős ragaszkodását és igaz szeretetét is nyerte ki, — magasabb tekintetek előtt meghajolva, enged a kormányelnök óhajlásának, elszakad szülővármegyéje szívetől, és új működési tere viszi kiváló képességeit, melynek hasznait, áldásait Esztergom vármegye is nagyon rövid idő alatt megérezni fogja. A királyi kézirat megjelenését immár csak az a körülmény késlelteti, hogy utódja személyére nézve végleges döntés még nem történt. Bár Széll Kálmán miniszterelnök bi-

És még sem lehettek egymáséi.

Atyjának váratlan halála kettévágott mindent.

Midőn fájdalmuk kicsit lecsillapodott, anyja tudtára adott mindent. — Feltárta előtte szomorú anyagi helyzetüket, elmondta neki, milyen nehézségekbe került atyjának is fentartani a házat. A földek eladósodva, minden a hitelezők kezébe jut.

Anyjának e kijelentése borzasztóan hatott reá, különösen mikor azt is elmondta, hogy most az egyedüli mentés, elfogadni Balázs ajánlatát, aki már régebben megkérte kezét.

— Arra, hogy Várnaihoz menj, gondolni sem lehet, — mondta anyja, — hiszen ő szegény hivatalnok csupán. Eltarthat-e egy családot abból a csekély fizetésből, mely magának is kevés? . . Nem, leányom. És lehetetlen Várnait megvárnod.

Hiába volt minden érvelése, melyet szerelme mellett felhozott, nem tudta anyját meggyőzni arról, hogy szerelméről lemondani nem tud.

— Hagyjuk most az érzelmeket, — vágott vissza anyja — gyermekes ábrándképek csupán; majd elfelejtetted. Gondolj

inkább arra, mi lesz veled, mi lesz anyáddal! . . Nyomor az csak, melynek elébe mérsz, ha nem térsz észre.

— Látod, gyermekem, Balázs gazdag ember, nyugalmas életet találsz mellette, és én — én sem leszek kénytelen öregségemre itthagyni házamat, ami megölne.

Margit átlátta kinos, lelketlő helyzetét. Odaállították szerelmét gyermeki kötelessége mellé.

Erős két érzés szemben egymással . . Szíve sajgott, vérzett, de hasztalan. Jó leány, engedelmes gyermek volt mindig, s így most is tudta, hogy a győző a gyermeki szeretet lesz, mely anyjának a nyugodalmat, és neki a szenvedések kálváriáját hozza meg.

Lesz-e ereje elviselni az életet olyan férfi mellett, ki iránt tiszteletet is alig érez, — nem tudta, nem is akart erre gondolni. . .

Majd töprengő, gyötrődő lelkében arra a kérdésre keresett választ, hogy mit fog ehez szólni Várnai? . . És ez a kínzó gondolat mint vaskapocs szoritotta össze a szívet. —

. . Csendes, langyos estalkony bontogatta szárnyait.

Bent ültek a lugasban és a tovatünő fellegetek nézték, melyek lassan, céltalanul usztak az égen, nekimenve a nagy semmiségnek,

A leányt fájdalom fojtogatta. Nem tudta tovább visszatartani könnyeit.

Hangos, keserves zokogás között mondott el Várnainak mindent. Egy szót, egy gondolatot sem hagyott ki. Kitérte előtte keserveit, bánatát, leike vergődését, — s végül arra kérte, őrizze meg emlékét úgy, mint azt ő is meg fogja tenni. . .

Látta a férfi arcán az igaz fájdalmat. Szinte kiáradni érezte azt végtelenül szomorú szeméből és szenvedve sejtette azt a lelki vihart, mely a férfi bensőjében véghez ment. . .

Soha, sohasem felejtí el azt a percet, midőn Várnai reszető kezét nyujtá, s csak annyit mondott férfiasan csengő hangon, melyből érezhető volt a titkolt fájdalom:

— Margit, legyen erős! . .

II.

Három év pergett le azóta, három hosszú év, melyet férje oldala mellett töltött. — Nem is akart arra az időre visszagondolni.

zalmas körben tett nyilatkozatai nyomán most már az is kétségtelen, hogy *vármegyénk új kormányzója Lits Gyula* főhermegyei földbirtokos, a vaáli kerület országgyűlési képviselője lesz, a ki nevének a közélet mezején idáig is országos csengése van. Mint halljuk, az ő főispáni kinevezése is már nagyon közel jutott a végső formalitások stádiumához.

— **A pénzügyigazgatás köréből.** A pénzügyi m. kir. miniszter Garancsy György ipolysági pénzügyi főbiztost hasonló minőségben Zalaegerszegre helyezte át és helyébe Sándor Béla pénzügyi biztost Ipolyságra pénzügyi főbiztossá nevezte ki.

— **A vasút köréből.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Neuberger Kálmán ipolysági m. kir. államvasuti hivatalnokot és Korilly Győző m. kir. osztálymérnökségi irodatisztát a VI-ik rangfokozat I-ső osztályából az V-ik rangfokozat 3-ik osztályába nevezte ki.

— **A közigazgatás egyszerűsítése.**

A közigazgatás egyszerűsítéséről szóló törvényjavaslatot Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter, *husvét után* be fogja nyújtani a képviselőházban, hol a javaslatot előzetes tárgyalás végett a közigazgatási bizottsághoz utasítják. Így kilátás van arra, hogy a törvényjavaslattal a képviselőház már április hó folyamán foglalkozhatik. — A javaslat legfontosabb rendelkezése az, hogy a *megyei pénztári kezelés már 1901 december 31-én egészen meg fog szűnni és a kir. adóhivatalok kezelésébe megy át.* A pénztári alkalmazottak állami kinevezése iránt minden megye főispánja javaslatot fog tenni a pénzügyminiszternek. Az *árvaszéki* könyvelők, nyilvántartók *egyelőre* megyei kezelés alatt maradnak, a számvevőket pedig a szükséghez képest fogja átvenni a pénzügyminiszterium. A pénzügyminiszter által azonnal ki nem nevezettek egy év alatt tartoznak folyamodni eddigi fizetésüknek megfelelő alkalmaztatásért s egyelőre helyükön maradnak. A miniszterelnök kijelentette, hogy mindazok,

kiknek megfelelő kvalifikációjuk megvan és nem szolgálatképtelenek, állást fognak kapni és pedig olyat, amelyben az ugyanannyi szolgálati évvel bíró állami pénzügyi tisztek most vannak. A miniszterelnök nem kívánja, hogy az átalakulás miatt tömeges nyugdíjazással az állam által átveendő nyugdíjalapok minden ok nélkül megterheltesse és csak ott, ahol a kor nagy s a minősítés hiányos, lehet nyugdíjazásra gondolni, de föntartja magának a kormány azt, hogy egyeseket esetleg más kezelési ágaknál, megfelelő illetményekkel alkalmazzon, például *só-, várm- és dohányhivataloknál.* Hogy a járási számvevők intézménye mikor lépjen életbe, még nincs eldöntve, valószínűleg erre a pénzügyminiszter felhatalmazást fog kapni, hogy a járási számvevőket a szükséghez képest a pénzügyminiszterium által el nem helyezett eddigi vármegyei alkalmazottak soraiból nevezze ki. Minden megye *egyelőre* egy kinevezett *számvevőt* fog kapni. A törvényhatósági joggal fölruházott városok házi és árwapénztárai ezen törvény által nem érintetnek, azokat továbbra is az eddigi eljárás szerint fogják kezelni. Az egyöntetű pénzügyi és számvevőségi ellenőrzés tárgyában a belügyminiszterium és pénzügyminiszterium szakközegei az állami számvevőséknél most dolgoznak részletes ügykezelési utasításon.

— **Szomorú rovat.** Egy tisztos matróna, özv. Folkusházy Lászlóné, szül. Thomka Zsuzsanna, e hó 24-én életének 91-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Hült tetemeit e hó 26-án temették el széleskörű rokonság részvétele mellett. A gyászoló család következő gyászjelentést adta ki:

Folkusházy Sándor és neje Nedeczi Vilma, özv. Folkusházy Gusztávné sz. keveházi és keveci Keviczky Erzsébet s ennek gyermekei: Folkusházy Sarolta és Mariska s az összes rokonság nevében mély fájdalommal és szomorodott szívvel jelentik forrón szeretett édes anyjának, anyósa, illetve nagyanyjuknak özvegy *Folkusházy Lászlóné* szül. bisztrickéi és tomkaházi Thomka Zsuzsannának, folyó évi március hó 24-én reggel 5 órakor életének 91-ik évében hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát.

Balázs nem volt az a férfi, kinek oldala mellett egy nő el tudná felejteni — első szerelmét.

Mennyi minden változott meg azóta!.. Özvegy lett és gyermekével visszajött ide, hol szerettei — most már édes anyja is, — nyugszanak.

Várnai már a falu jegyzője.

Találkoznak majd minden nap, és a multat nem sejteti semmi. . . csak néha egy-egy meleg pillantás mutatta, hogy a régi láng még nem aludt ki egészen.

— Lassan leereszkedett a nap.

A gyermekek vig lárájába a hazatérő munkások éneke vegyült.

Egyszerre éles sikoly metszette át a levegőt.

Balászné ijedten riadt fel. Kis leánya Margitka sikoltott.

Kisietett, de alig ért az udvarra, midőn a kapun Várnai lépett be, karjaiban hozva a kis leányt.

— Szent Isten! — kiáltott Balászné megrémülve, — mi történt gyermekemmel?..

A férfi megnyugtatta őt:

— Semmi. . . megütötték. . . Borogatást

teszünk a homlokára, azután hadd menjen ágyba a kiesike. Nem lesz semmi baj. . .

A sebet kimosták és le is fektették a szepegő lánykát, azután odaültek a félhomályban az ágya elé, és várták, hogy a gyermek elszunnyad.

Midőn ott ültek az ágy szélén, a férfi elbeszélte, hogy ütötték meg Margitkát és az asszony hálálkodva köszönte meg segítségét, ezután már el akart menni, de valami láthatatlan erő marasztotta.

És midőn egyszerre akarták megigazítani a kötést a gyermek arcán, — kezeik összeérttek, ekkor valami delejes áram futott végig tagjaikon, olyan édesen melegítő érzés, a mely elfeledtet mindent, — multat, bánatot, szenvedést, mindent. . .

És így történt, midőn Várnai bucsura nyújtá kezét — és a kis Margit röpké álmából felneszelve, gyerekes kíváncsisággal nézte a szoba közepén álló két alakot — nem is sejtette, hogy az ő piciny új sebe milyen régi fájó sebeket hegesztett be, gyógyított meg egyszerre.

Hajós S. Ármin.

A boldogult hült tetemei folyó hó 26-án délután 3 órakor fognak az ágost. evang. hitvallás szer-tartásai szerint a tesmagi sirkertben levő családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Tesmag, 1901. március 24. Áldás és béke hamvaira!

— **Evang. istentisztelet Ipolyságon.** Husvét második napján a helybeli város-háza nagytermében d. e. 10 órakor gyónással egybekötött isteni tisztelet fog tartatni, miről az ipolysági és környékbeli ág. hitv. evangélikus híveket ez uton is értesítik.

— **Megyéni iparfelügyelője.** A kereskedelemügyi miniszter az iparfelügyeleti és kázanvizsgáló ügyek egyesítése alkalmából az egyesített szolgálati teendőinek ellátására Hóór Géza pozsonyi kir. kázanvizsgáló biztost I. osztályu ipari segédfelügyelővé nevezte ki s az Arva, Bars, Hont, Liptó, Nógrád és Zólyom vármegyék, valamint Sel-mec és Bélabánya törvényhatósági joggal felruházott városok területére kiterjedő hatáskörrel a beszercebányai iparfelügyelői kerület vezetésével bizta meg.

— **A leányiskola adakozói.** Az ipolysági róm. kat. elemi leányiskolára még a következők adakoztak: a főkáptalan tagjai közül Kohl Medárd, Sáfár József 50—50 kor. Schlick István, Boltizár József 40—40 kor. Vezinger Károly, Venczel Antal, Graeffl János, Fischer Ágoston 20—20 kor. Csernoch János, Pellet József, Sujánszky Antal, Blummelhuber Ferenc, Pór Antal, Prohászka Ottokár dr., Rott Nándor dr. 10—10 kor. Bogisich Mihály 5 kor. Klinda Theofil dr. 4 kor. Horváth Ferenc dr., Krammer György dr., Csajka Ernő dr., 2—2 kor. Kereszty Géza dr. 1 kor. — Özv. Billot Severine báróné 1000 kor. Ipolyság és vidéke temetkezési egylet 200 kor. Feller Mayer János, Lestyánszky Sándor 20—20 kor. ifj. Holczer János 15 kor. Schmatz Károly, Dabis Antal dr., Kohn Márk dr., Szlancsok Alajos, Mühlstein Gábor, Schwartz Adolf, Fábrián János, Egy érsekújvári társaság 10—10 kor. Baig Mór, Groszman Gyula, Flenger intézet főnöknője 6—6 kor. Trupp Károly, Wertheimer Jakab, Fodor István, Heffter Kálmán, Kinszky Miksa, Tibold József, Sztrókay István, Turi Berta, Verebélyi József, Nagyalusi Antal, Toldy Zsigmond 5—5 kor. Mangold Mór, Szombat György, N. N., Stefanek István 4—4 kor. Gansel Ármán 3 kor. Erdélyi Gyula, Pehatsek Artur, Kraffszky Ferenc, Novotny János, N. N., Neumann Jakab, Winter fiai, Gombos Mihály, Névtelen, Nonner Béláné, Kreskó Imre, Szalai Gáborné, Janák Pál, Jakab Sándor, Szoda János, Vádi János, Mocsári Sándor 2—2 kor. Matusik Mór, Fludorovits Zsigmond, Kohn Arthur, Hesz Pál 1—1 kor. Jakab Ignác 5 szekér kő. Eddig összesen begyűlt összeg: 6199 kor. 60 fillér. Fogadják a nemeslelkű adakozók ezuttal is leghálásabb köszönetemet! Foltin János ipolysági plebános.

— **Borus szerelem.** Egyik szakácsnő a másikkhoz: — Zsófi, miért hagytad el a trombitásodat?

— Hát azért, mert nagyon rézizű volt a csókja, azután meg, ha csókolt, azt hitte, hogy trombita van a szájában! oszt belém fujt.

— **Biztatás.** A házasságszerző előkészítési klientsét;

— Kérem, most majd bemutatom a hölgynek. De kérem, olyan arcot vágjon, mintha szerelmi házasságról lenne szó.

— **Kritika. Vendéglős:** Nem jó talán a nyulpecsenye?

Vendég: Jó, jó; de ez a nyul alighanem belépett valamibe.

— **Március 15 V. Mikolán** című mult-kori tudósításunk pótlására akként kér fel bennünket *Droszt* Artur, a vámos-mikola és vidéki ipartársulat, olvasó és dalkör elnöke, hogy a szabadságünnepet nem a Vámos-Mikola és Vidéki olvasóegylet, hanem a „*Vámos-Mikola s Vidéke ipartársulat olvasó és dalköre*“ rendezte, s az énekrészeket nem a polgári dalegylet, hanem az *iparos dalkör* szolgáltatta, mely *Mundy* Béla ottani igazgatótanító szakszerű vezetése alatt dicsőre-zenei képességekkel működik. Kreskó Nándor jövevű iparos Petőfi Talpra magyarját

teljes érzéssel és gyújtó hatással szavalta. A község szépen fel volt lobogóva, s vele minden ház ablaka fényesen ki volt világítva.

— **Sorozásunk eredménye.** Az ipolysági járás idei sorozása eredményének következő a statisztikája. I. korosztályból sor alá ált 229. besorozva lett 87. a II. korosztály 132. ujoncából bevált 25, a III. korosztály 70 ujoncából bevált 15. *Egy-éves* önkéntesek lettek: *Fabricius* Dezső, *Földes* Ede, *Helmbacher* Aladár, *Kardos* Gusztáv és *Szita* Aladár.

— **Hazafias kereskedő.** Az *Esztergomi Lapok* írja: Erről tesz tanúságot egy hozzánk beküldött levélboríték, amelyen a következők állanak:

ADOLF SCHWARTZ
Fruchtgeschäft
IPOLYSÁG.

Ajánljuk ezen jó magyar céget mindenki figyelmébe.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomorba, étvágytalanság, rossz emésztés, májtájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fogfájásban szenvednek, használják a világhírű Pserhofer vértisztító labdacsokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrangú orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot vélnünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő szert b. figyelmükbe ajánljuk, 1 tegeres, mely 6 doboz á 15 labdacso 1.05 ft. — A pénz előleges beküldése után 1 tegeres 1.25 ft-ért, 2 tegeres 2.30 ft-ért, 3 tegeres 3.35 ft-ért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszerészre, Bécs, I. Singerstrasse 15.

Ipolysági piaci árak.

(1901. március hó 26.)

Buza mm.	kor. 14.90—14.70
Rozs	14.20—14.10
Arpa	13.40—13.20
Zab	11.60—11.50
Burgonya	3.50—3.20
Széna	00.00—00.00
Szalma	00.00—00.00
Kukorica	12.40—12.20
Bükköny	19.80—19.60

Meghívó.

Az ipolysági kerületi betegsegélyező pénztár 1901. évi március hó 31-én délután 2 órakor Ipolyságon a városházában tartandó rendes évi

közgyűlésére

a kiküldöttek meghívataknak.

Határozatképtelenség esetén a közgyűlés a fent jelzett helyen 1901. évi április hó 14-én d. u. 2 órakor fog minden körülmények közt megtartatni.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóságnak választás útján az alkalmazottak csoportjából, — két rendes taggal leendő kiegészítése.

2. A felügyelő bizottság megválasztása.

3. Az igazgatóság pénztári jelentése, a számadások, valamint a felmentvény iránti határozat.

4. Esetleges indítványok, me-

lyek azonban csak akkor tárgyalhatók, ha azok az igazgatósághoz a közgyűlést legalább 48 órával előzőleg benyújtatnak.

Ipolyság, 1901. március 23-án.

Az igazgatóság.

839. 1900. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a vámosmiskolai kir. járásbíró 1900. évi V. I. 136. és 135. számú végzése következtében Kallós János ügyvéd által képviselt Balassa-gyarmati takarékpénztár javára Szakolczay István és társa ellen 1000 és 260 kor. s jár. erejéig 1900. évi november 21-én együttesen fogantatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 3088 koronára becsült butorok, szódavizkészítő gépek és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a vmikolai kir. járásbíró V. I. 136/2. 1900. sz. végzése folytán 1260 kor. tőkekövetelés, ezeknek a végrehajtási jegyzőkönyvben feltüntetett időtől járó 5 % kamatai, és eddig összesen 188 kor 82 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig alperesek házánál Szobon leendő eszközésére 1901. április 6 napjának d. e. 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívataknak mindazok, akik a befolyandó vételárra nézve a hitelező követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt bírói kiküldöttől szóval vagy írásban bejelenteni tartoznak.

Kelt Vámos-Mikolán, 1901. évi március hó 18 napján.

Német Emil

kir. bir. vhajtó.

875. 19001. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a vámosmiskolai kir. járásbíró 1900. évi V. II. 305. számú végzése következtében Kallós János ügyvéd által képviselt Bgyarmati takarékpénztár javára Dutka József és tsai ellen 270 kor. s jár. erejéig 1900. évi november hó 30-án fogantatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1768 korra becsült szódavizkészítőpép, lovak és butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a vmikolai kir. járásbíró V. II. 305/2. 1900. sz. végzése folytán 270 kor tőkekövetelés, ennek 1900. évi március hó 31 napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 97 kor 49 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig alpereseknél Szobon leendő eszközésére 1901. évi április hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívataknak mindazok, akik a befolyandó vételárra nézve a hitelező követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt bírói kiküldöttől szóval vagy írásban bejelenteni tartoznak.

Vámos-Mikola, 1901. évi március hó 23.

Német Emil

kir. bir. végrehajtó.

Gőzcséplőkészletek

használt 3, 4, 6 és 8 lóerejűek kitűnően javítva, jótállás és kedvező fizetési feltételek mellett eladók. Régi gőzcséplőkészletek becséreltetnek Horváth és Herczeg cégnél. Budapest Podmanický utca 71.

A gróf Hunyady Kálmán ur ő nagyméltósága tulajdonát képező

nagy-kálnai vendéglő

a hozzá tartozó földekkel együtt

1902. évi január hó 1-től,

esetleg hamarabb is bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítást ad

Huberth Vilmos

uradalmi ügyész
Léván.